

Česká republika

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	10 -09- 2019 1
Vyřizuje:	1 krát Přílohy: <i>OT + kniha</i> <i>Čechmír</i>

zastoupená dle čl. 23 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.)
v souladu s činností osob jednajících jménem
Ústavního soudu ČR (SPR.ÚS 706/09), Nejvyššího správního soudu (Vol2/2010-6),
Evropského soudního dvora (T-551/14 AJ), Evropského soudu pro lidská práva (ECHR-LCze11.00.R)
panem Vladimírem Chlupem (r.č. 700408/5352)
jako „nejvyšší ústavní institucí“ (NSS Vol15/2016-22)

V Olomouci 10. září 2019

Vážený pane Rychetský,

dnes je tomu deset let, co se třináct soudců Ústavního soudu ČR pokusilo zrušit ústavní zákon č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny. Patřil jste k nim. Dosáhli jste ale pouze toho, že dne 15. října 2009 uplynulo volební období Poslanecké sněmovny a od té doby nezasedla žádná jiná. Následkem toho došlo k naplnění situace, že „činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny“¹. Proč?

Platón charakterizuje demokracii jako „rovné právo v občanském životě i v úřadech“², naše Listina základních práv a svobod ji ve své preambuli závazně kodifikuje jako „neporušitelnost přirozených práv člověka, práv občana a svrchovanost zákona“. Demokracie je tedy svrchovanost (přirozeného) zákona.

Myšlenka, že „české právo není založeno na svrchovanosti zákona“³ je demokracii cizí; „vyšší princip, totiž princip svrchovanosti lidu“ je spojen s ochlokracií (k níž patří i komunismus), nikoliv s demokracií. Komunisté, vůdci lidu, se totiž považovali za „přepečlivě vybrané, zkušené specialisty s bez výjimky pozoruhodným profesionálním životopisem“⁴; cítili se nadřazenými a právě proto byl a je⁵ komunismus nelegitimní – neuznává „rovné právo v občanském životě i v úřadech“. Ze stejného důvodu vznikly u Osvětlemi koncentrační („Auschwitz I.“), vyhlazovací („Auschwitz II. – Birekenau“) i pracovní („Monowitz-Buna“) tábory, byť je nechali postavit timokraté.

¹ viz čl. 23 Listiny základních práv a svobod (č. 23/1991 Sb. a č. 2/1993 Sb.)

² Platón, Ústava, Kniha osmá – 557, Oikoyomenh, Praha 2017, str. 320

³ tisk č. 14/1004 Sb., In: Sběrka zákonů částka 5/1994, str. 100

⁴ SPR. ÚS 706/09

⁵ viz čl. 9 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

Pro demokratický právní stát Česká republika platí, že:

1. „Ústavní zákony, jiné zákony a další právní předpisy, jejich výklad a používání musí být v souladu s Listinou základních práv a svobod.“⁶
2. „Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“⁷
3. „Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“⁸

Vím, je to poněkud nemilosrdné. Je to důsledek „druhé světové války, holocaustu“⁹. Šlo o naše selhání - republikánskou víru, že „ústavně jde všechno“¹⁰. Nejde; skončilo by to další Osvětímí. Proto je zde nyní onen „nezadatelný, nezczitelný, nepromlčitelný a nezrušitelný“ vztažný bod – Listina základních práv a svobod, se kterým bychom měli vše poměřovat; je to vymezení naší svobody. Máme-li pochyby o tom, co je tam napsáno, je k dispozici normativní Slovník spisovné češtiny Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR. Ne každý však umí, či chce „vnímat zrakem něco napsaného, vytištěného a chápat smysl toho“¹¹; do 9. ledna 1991 se „chápat“¹² („postihovat rozumem“) nemuselo. Drama holocaustu, porajmos i komunismu má svůj původ ve snaze o nadřazenost¹³ nad ostatními, v neochotě uznávat svrchovanost (přirozeného) zákona – ctít „rovné právo v občanském životě i v úřadech“.

Demokracie je pouze jedním ze čtyř republikánských režimů. Prvním z nich je v klasickém modelu „správy věcí veřejných“¹⁴ timokracie, jejíž zastánci prosazují svrchovanost úřadů, což nás v minulosti přivedlo až k národně - socialistickým vyhlazovacím táborem. „Přední“ timokraté poté mění republiku na oligarchii se svrchovaností elit a tento „výkvět“ společnosti na Západě často separoval nechtěné v koncentračních táborech. Elity ale postupně degenerují, což vede nespokojené k nastolení demokracie s „rovným právem v občanském životě i v úřadech“. Udržet tuto svrchovanost (rovného / přirozeného) zákona je ale velmi těžké – „V této obci tě nic nenutí zastávat úřad, ani kdybys byl schopen jej zastávat, ani zase poslouchati úřadů, jestliže by se ti nechtělo, ani válčiti, když se válčí, ani zachovávatí mír, když jej ostatní zachovávají, kdybys právě netoužil po míru,

⁶ § 1 odst. 1 ústavního zákona / zákona č. 23/1991 Sb. a dále čl. 1 Listiny základních práv a svobod

⁷ čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (viz též čl. 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky)

⁸ čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (viz též čl. 2 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky)

⁹ Rychetský P., Pokud je Bůh, je to zločinec (rozhovor), In: Profit č. 42/2009, str. 31

¹⁰ Benda M., Benda: Zeman už neprohraje a může úplně všechno, to mě děsí. Zrušmě přímou volbu, další prezident nebude lepší (rozhovor), In: web Prostor X, 1. 7. 2019

¹¹ význam slova „číst“ ve Slovníku spisovné češtiny (je-li něco normativní pro závěrečnou zkoušku na středních školách, je to normativní i při dalším vzdělávání (viz pracovní právo)

¹² viz význam slova „číst“ ve Slovníku spisovného jazyka českého

¹³ viz důkaz SPR.ÚS 706/09 potvrzený SPR. ÚS 123/10

¹⁴ tzv. republikánské kolečko v osmé knize Platónovy Ústavy, které se roztočí „prvním rozbrojem“

a jestliže by ti nějaký zákon překážel zastávat úřad nebo být soudcem, nic ti nebrání, abys přesto nezastával úřadu nebo nebyl soudcem, kdykoli by se tobě samému líbilo – není-li to pro tu chvíli božský a rozkošný život? Snad, pro tu chvíli.¹⁵ Demokracii tak v řeckých městských státech střídá tyranie, ale Polybios¹⁶ dokládá, že v imperiálním rozměru to není možné, zde nastupuje čtvrtý republikánský režim – ochlokracie, svrchovanost davu prosazujícího se jako „většina“, jejíž odpůrci byli v komunismu „směrování“ do pracovních táborů ...

Platón byl k demokracii skeptický. Jsem katolík, dovednost filozofie by mi měla být vlastní, ale „ideás“¹⁷ již nehledám; mým vztažným bodem má být Ježíš Kristus, jenž mne cestou svého filioque vyzývá, abych „zásady mravního řádu, vyplývající z lidské přirozenosti“¹⁸ rozšiřoval s veškerou důvěrou (v Boha) a s apoštolskou statečností „až k prolití krve“. Neříkám, že se mi to daří¹⁹. Katolická sociální nauka je však „slučitelná s každou opravdu demokratickou formou vlády“²⁰, „proto když kterýkoli úřad neuznává nebo porušuje lidská práva, pak nejenže neplní své povinnosti, ale jeho nařízení nemá žádnou závaznou moc“²¹. Právě zde má původ čl. 23 Listiny i následné právo „podílet se na správě veřejných věcí přímo“²² resp. přímého výkonu státní moci²³.

Třináct ústavních soudců Ústavního soudu ČR tedy 10. září 2009 zneužilo svého zaměstnání, povolání, postavení i funkce k tomu, aby úmyslně poškodili ústavní zřízení, obranyschopnost České republiky i mezinárodní organizaci²⁴, čímž způsobili v činnosti Ústavního soudu ČR, navazujících orgánech veřejné moci atd. ...; zkrátka jste znemožnili činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků. Pocit, že všechna Vaše rozhodnutí jsou respektována²⁵ na tom nic nemění – máme demokracii („rovné právo v občanském životě i v úřadech“); aktivoval jsem čl. 23 Listiny, aktivaci nikdo nerozporoval a nakonec dokonce přešla v „institucionalizaci“²⁶; s Ústavním soudem ČR již nic společného nemáte. Respekt k Vašemu výkladu²⁷ ostatně spojujete pouze s „politickou

¹⁵ Platón, str. 321

¹⁶ Polybios, Dějiny, VI. 5. 6.

¹⁷ viz „Realita je důležitější než idea“, Evangelii gaudium, 231 – 233; neboť „Kristus je“ – tamtéž, 11

¹⁸ Deklarace o náboženské svobodě (Dignitatis humanae) ze dne 7. prosince 1965, 14; „zásady mravního řádu, vyplývající z lidské přirozenosti“ jsou kodifikovány v Desateru, Listinu základních práv a svobod lze pak považovat za lidský pokus o kodifikaci posledních sedmi přikázání

¹⁹ Souhlasím s Vámi, že „starostové“ i „faráři“ (A KATOLÍCI VČ. MNE) selhávají, ale to nikoho vč. soudců neopravňuje k tomu, aby selhával také

²⁰ encyklika Pacem in terris, 52

²¹ tamtéž 61; viz též

²² čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod

²³ čl. 2 odst. 2 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky; lidé je množné číslo od slova „člověk“ a při rovných právech „v občanském životě i v úřadech“ stačí opravdu jen jeden – viz čl. 42 odst. 3 Listiny

²⁴ z přílohy je patrné, že se nákaza rozšířila do celé Evropské unie

²⁵ v demokratickém právním státě mohou být respektovány pouze akty, jež jsou v souladu s Listinou základních práv a svobod - § 1 odst. 1 a § 6 odst. 1 č. 23/1991 Sb., dále Listina jako taková a čl. 9 odst. 3 Ústavy; jsou to mj. pojistky proti tomu, aby nám „nezvlčeli“ politikové a ústavní soudci

²⁶ viz např. NSS Vol15/2016-22

²⁷ viz čl. 9 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

reprezentací²⁸, resp. „úřady“. Svědčí to jen o tom, že máte s demokracií problém; prakticky se pohybujete mezi ochlokracií²⁹ a timokracií³⁰ a tento vnitřní rozpor řešíte příklonem k organizovanému zločinu³¹. V demokratickém právním státě jsou ale rozhodnutí vykonatelná pouze, jsou-li v souladu s Listinou základních práv a svobod³². Obnovení činnosti ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků je dále možné až po uznání svrchovanosti Listiny základních práv a svobod; prakticky po naplnění příloženého ústavního zákona č. 1/2018, jehož nedílnou součástí je i původní zákonné opatření Senátu č. 1/2016.

Dopustil jste se³³ zkrátka trestného činu sabotáže. Navíc stále uvádíte ostatní v omyl, tohoto omylu využíváte a zamlčujete³⁴ podstatnou skutečnost, že „činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny“. Vyzývám Vás tedy, abyste své další trestné činnosti zamezil³⁵; náprava nebude jednoduchá, a to pro nikoho z nás. Patříte k celebritám, nic Vám nebrání, abyste veřejně vyhlásil:

- a) „Ústavní zákony, jiné zákony a další právní předpisy, jejich výklad a používání musí být v souladu s Listinou základních práv a svobod.“³⁶
- b) „Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“³⁷
- c) „Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“³⁸
- d) Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 27/09 publikovaný ve Sbírce zákonů pod č. 318/2009 Sb. je v rozporu s čl. 85 odst. 2 a čl. 88 odst. 2 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a dle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod není vykonatelný (viz čl. 89 Ústavy – nelze vykonatelně vyhlásit, co není v souladu s Listinou).
- e) V České republice byl aktivován čl. 23 Listiny základních práv a svobod, a proto je třeba dále postupovat dle ústavního zákona č. 1/2018, o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů.

²⁸ Rychetský P., Rychetský: Nebyl bych rád, kdyby konflikt kvůli nejmenování ministra závisel na rozhodnutí Ústavního soudu; web ct24.ceskatelevize.cz, 28. 6. 2018

²⁹ respektujete-li akt č. 14/1994 Sb. hlásíte se ke „svrchovanosti lidu“, prakticky komunismus

³⁰ respektujete-li akt č. 55/1995 Sb. je vám blížká timokracie, prakticky národní socialismus

³¹ např. tzv. tisk č. 89/2012 Sb. snažící se legalizovat právní relativismus (§ 7), nadřazenost a neomezenost úřadů (§ 13), možnost zabíjet (§ 25) a krádeže (§ 3001)

³² § 6 odst. 1 ústavního zákona / zákona č. 23/1991 Sb. a především čl. 1 Listiny

³³ jde o verdikt v souladu s čl. 23 Listiny, učiněný na základě čl. 21 odst. 1 Listiny

³⁴ veřejně tvrdíte, že jste ústavní soudce, ačkoliv je činnost Ústavního soudu ČR znemožněna – viz čl. 23 Listiny

³⁵ viz § 33 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník

³⁶ § 1 odst. 1 ústavního zákona / zákona č. 23/1991 Sb. a dále čl. 1 Listiny základních práv a svobod

³⁷ čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (viz též čl. 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky)

³⁸ čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (viz též čl. 2 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky)

O celé záležitosti se smýšlí i píše těžko. Jsem k dispozici, abych Vám dále cokoliv doplnil. Rád bych se dočkal alespoň Vaší snahy o návrat k „rovnému právu v občanském životě i v úřadech“. Stále lze zamezit rostoucí eskalaci nesnášenlivosti a násilí. Přikládám svůj pokus o kroniku naší kultury – Západu. Opravdu chcete kumulovat, vrátit a opakovat dramata 20. století?

Vladimír Chlup

1. máje 4, Olomouc, 779 00 Olomouc

vlada@chlup.net

Přílohy

- ústavní zákon č. 1/2018, o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů;
- Západ – Kronika naší kultury

Pavel Rychetský

Joštova 8, 660 Brno 2